

Minningabók, líklega eign Benedikts, 1900-1901

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Guðrún Benediktsdóttir – Minningabók – Ólöf Blöndal – S.P. Thorsteinsson – Kristín Jónsdóttir – Tóta frá Rangá – Svanfríður Guðlaugsdóttir - Guðrún Jónsdóttir – Sig. Guðmundsson – Flestar síður ónotaðar í bókinni, aðeins þær skannaðar er innihalda efni

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Benediktarskjöl

Askja 5-1, Örk 3

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Dröttin verndi þig
í vöðum olgu
heimsins hálfræðju,
hneyksla og þraut a,
dröttin lýti þér
og lífi og friðan
andi anda
á augu þjón.

Mattias Þorláksson.

23 febrúar 1900

Þingunnur Blöndal,

Er góðvirk þess manna, þeir gæta þess af
Hreimi "gratise og heimkerti" í þessum
Linn gullhringur se það i græn þyr
í Glopöguru Öngull af sjálfseksu heituru

J. Þ. Thorsteinsson.
23 febr. 1900
Ó. S. Blöndal.

Uover siges en Del, en Nummer og en
Lid Waak, en Stræken og en egen Dilge
Storm, Stikket, Nat og Solsten i sin Bygd
og Baneas eget Maal paa Livets tilge.

Restandig rejere vi fremad gaa,

Restandig Livet nyf, vi i os føle.

Saa ild vi fuldendelsen imøde,

Til vi Lykvalighed i Numlen maa.

Det gælder om at handle for den hiler
Om ret at leve, for end de vil dø.

Dr. Baludam Koller

Jan Jensen

Kristen Jansdatter

Hj. Hildens ansaa kan blive en Naar
Hj. Bakkens mæglige Strømmes,
Saa kan det og gaa i Livet du Smaa,
Sin Skodaad kan findes af Drømmen
Men bliver dit Liv, kun en Leg mellem Liv
Sten en Døs mellem Duffende Roser.
Da plunnes dit Sind, da løvnes det ind
Og ender i svampende Møser.

Haad Skovheden nok var frejdig og Ræk.
Som Hilden des sprudler i Strømmen
Spring frem som en Bæk,
Bag Rosernes Hæk
Det Speil for Guds Himmel forover
Lad Flaadernes Sejl
Lig se i dit Spejl
Og strøm saa i Haved med Orng,
Klofoss i December 1901.

H. H. H. H. H.
H. H. H. H. H.

Fróm læk, frá líti kepp,
Mun langa at ægi blóm,
Þótt þengi ei sé hann fyrir
Utrjallasólum ham,
Svo líftungt til ástarhafs vill ströym,
Utrjaskurð og milli bakka dröyma.

— — —
Tíu á tónt í heimi,
Tíu sem hásta bor,
Gud í alheimi, geim,
Gud í sjálfum þeim.
Stgr. Þorsteinsson

Tóta
frá Rangá
(23-2 1900)

Þú, sem á lífsins þjórnileit
þekkastar letur róvir gróa
og endalaust um upphámu skíð.
Eilífðar stjórnur glóa,
Þú elskan himnesk! utan þín
Er afi mannsins söllaus dagur
þú gyllir sorgar ský og skín
Lvo skært að verður fagur.

St. Thorsteinsson

24/2 - 1900

Soffía

Lattu á mig augun þin ástríku
Unnumfajar og længunablú,

Sorgir sem drög fyrir sólu þú dæma,
Sveipandi, stjórvaungja flýgur berst tú,
Tofna mig augun þin hjörtu og bláu.

Blítt, einn og farnorminn spegilblítt naf,
Elskendur gintu þrau alla, er sátt,
Í lator á djúp fyr en vissu þeir af.

Hljómstær vininn þú heyr þú latur,
Hjörta mitt glámar og lypstiat á flug,
Söngfugla klíður um sumarsins notur
Sigrun, eni þegar ró þó þó minn hug,
Þaggu þin tindrú, en blíðlega hlýngir
Blómroði vangun og ljómar um þarn,

Éiss og þú mánandi sólarlag syngir

Sumardag langum og fagnum, er næm.

24/3 1900

St Jh

Gunnfríður Guðlungeláttar

2/12. 1897.

Magnus Erlendsson

Elfa - sum man finnur í
 innviðum hennar
 í þessum milli
 um...
 ...

Áf öllu bláa brúður ker!
Hú þetta fyer í augum þínum,
Svo bláa er heiti bláanna ei,
Svo blátt er ekkert gleymt mér ei.
Hvað gaf þeim bláa bláa þeim,
Sem kinnur káttar og þessa mána,
þin elskan hlýja, hveimast sál,
Og hjarta sem ei þekkir tál.

St. Þorsteinsson

(24/2 1900)

Guðrún Þorsteinsdóttir

Þegar vetrar þotkan grá
þig vill fjöttra inni:
sviftu burt og sestu hjá
sumarglecti þinni.

Þú var löngum lokað stjórn
lífsins öllum nætum.

Munstu hvað þú fljótast
fyrir kennar þvætum?

Taktu öruggt kennar hönd
þín þú aftur þína
þau þín seku sólsteinslönd
sumardraurnna þinna.

Þú sem loftins gitti var
leit með stöðum þjómi,
þú sem yndi, vor og von
vögguðu hvergi blómi.

Fljótast helst á þennar fund

þvenar sem þú getur,
við þuð munu stand og stund
stýttast nótt og vetur.

En ef gitt er lundin þín,
leiftit hjart og næti:
sestu þú sem sólin stein,
sýngdu litit þvæti.

Þú er litit og ylar í
ömi sumra braga,
mér þú þú þýmat mest á þú
marga þalala saga.

Þ. Erlingsson

24/2 1900

Guðrún Jónsdóttir.

Og þó þat sé bezt hamað
fréttum og skárum

Sem fjötleit um undir ríu bjóla

þá hneðstu þat ei, at þinn
omur er mjótt,

þú oft vertu lítit til bóla.

Vit fjötbrautis alda um algortu
skreit,

at iðju fjötl margis sé knátt,

þá velta þó flíni þar vállum
ú leit,

Sem veikburða eru og smáir.

(þ. l.)

Þá skilus hneði

himingeimur,

blot skilus bakka og egg.

En anda, sem umast,

for aldrei

eilíft atskilt.

(J. Hallgr.)

Þú er bezt
met iðjasonum

ok sólarágn,

heilind. sít,

ef þafa náir

on áu löst at lífa

(Þrávamal)

17-11-1901

Sig. Gutmannsson,
frá Njóratal.

Veistu að þú, vísu mín,
mín veldur djúpstunum þessum
sjái ég þruga þarinn þú
Sýndra á ljósum þessum.

(99)

21/9 1400

Jónas Alfreðsson

